Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 30ής Οκτωβρίου 2025*

«Προδικαστική παραπομπή – Κοινή αλιευτική πολιτική – Κανονισμός (ΕΚ) 1224/2009 – Ζύγιση αλιευτικών προϊόντων – Άρθρο 60, παράγραφος 2 – Ζύγιση πραγματοποιούμενη κατά την εκφόρτωση – Άρθρο 61, παράγραφος 1 – Ζύγιση πραγματοποιούμενη μετά τη μεταφορά από το σημείο εκφορτώσεως – Τόπος ζύγισης σε περίπτωση ελέγχου – Δυνατότητα των αρμόδιων αρχών να απαιτούν ζύγιση των αλιευτικών προϊόντων στο σημείο εκφορτώσεως πριν αυτά μεταφερθούν σε άλλο σημείο»

Στην υπόθεση C-546/24,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Court of Appeal (εφετείο, Ιρλανδία) με απόφαση της 30ής Ιουλίου 2024, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 13 Αυγούστου 2024, στο πλαίσιο της δίκης

PN,

Killybegs Fishing Enterprises Ltd.,

Killybegs Seafoods Unlimited,

Killybegs Fishermen's Organisation Ltd.

κατά

Sea Fisheries Protection Authority,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους F. Schalin (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, M. Gavalec και Z. Csehi, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: L. Medina

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– οι PN, Killybegs Fishing Enterprises Ltd., Killybegs Seafoods Unlimited και Killybegs Fishermen's Organisation Ltd., εκπροσωπούμενοι από τον D. Conlan Smyth, SC, τον E. Sweetman, BL, και την R. McDonagh, solicitor,

– η Sea Fisheries Protection Authority, εκπροσωπούμενη από τους T. F. Creed, SC, P. McGarry, SC, και D. McCarthy, BL, και τις M. A. Cleary και C. Derrig, solicitors,

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον A. Dawes και την C. Perrin,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 60, παράγραφοι 2 και 6, και του άρθρου 61, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009, περί θεσπίσεως ενωσιακού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τροποποιήσεως των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 847/96, (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, (ΕΚ) αριθ. 811/2004, (ΕΚ) αριθ. 768/2005, (ΕΚ) αριθ. 2115/2005, (ΕΚ) αριθ. 2166/2005, (ΕΚ) αριθ. 388/2006, (ΕΚ) αριθ. 509/2007, (ΕΚ) αριθ. 676/2007, (ΕΚ) αριθ. 1098/2007, (ΕΚ) αριθ. 1300/2008, (ΕΚ) αριθ. 1342/2008 και καταργήσεως των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93, (ΕΚ) αριθ. 1627/94 και (ΕΚ) αριθ. 1966/2006 (ΕΕ 2009, L 343, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/812 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015 (ΕΕ 2015, L 133, σ. 1) (στο εξής: κανονισμός 1224/2009).

2 Η ως άνω αίτηση υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ, αφενός, του PN, κυβερνήτη αλιευτικού σκάφους, των Killybegs Fishing Enterprises Ltd. και Killybegs Seafoods Unlimited, εταιριών δραστηριοποιούμενων στον αλιευτικό κλάδο, καθώς και της Killybegs Fishermen's Organisation Ltd., οργανώσεως που εκπροσωπεί ιχθυοπαραγωγούς, και, αφετέρου, της Sea Fisheries Protection Authority (Αρχής Προστασίας της Θαλάσσιας Αλιείας, Ιρλανδία, στο εξής: ΑΠΘΑ), σχετικά με την απόφαση της εν λόγω αρχής να προβεί στη ζύγιση των αλιευμάτων του εν λόγω αλιευτικού σκάφους στο ευρισκόμενο στην Ιρλανδία σημείο εκφορτώσεως, πριν αυτά μεταφερθούν σε άλλο σημείο.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός (ΕΕ) 1380/2013

3 Το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΕ) 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και την κατάργηση

των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 και (ΕΚ) αριθ. 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 354, σ. 22), το οποίο θέτει τους στόχους της κοινής αλιευτικής πολιτικής (στο εξής: ΚΑΠ), ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Η ΚΑΠ διασφαλίζει ότι οι δραστηριότητες αλιείας και υδατοκαλλιέργειας είναι περιβαλλοντικά βιώσιμες μακροπρόθεσμα και ότι υπόκεινται σε διαχείριση με τρόπο που είναι συμβατός με τον στόχο της επίτευξης οικονομικών, κοινωνικών οφελών και οφελών για την απασχόληση, συμβάλλοντας παράλληλα στη διαθεσιμότητα του επισιτιστικού εφοδιασμού.»

Ο κανονισμός 1224/2009

4 Η αιτιολογική σκέψη 29 του κανονισμού 1224/2009 έχει ως εξής:

«Προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι όλα τα αλιεύματα ελέγχονται σωστά, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι όλα τα προϊόντα αλιείας διατίθενται για πρώτη φορά προς πώληση ή καταγράφονται σε ιχθυόσκαλα, ή σε εγγεγραμμένους αγοραστές ή σε οργανώσεις παραγωγών. Δεδομένου ότι θα πρέπει να γίνεται γνωστό το ακριβές βάρος των αλιευμάτων ούτως ώστε να τηρούνται οι ποσοστώσεις, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι ζυγίζονται όλα τα προϊόντα αλιείας, εκτός αν εφαρμόζονται σχέδια δειγματοληψίας που βασίζονται σε κοινή μέθοδο.»

5 Το άρθρο 4, σημείο 18, του ως άνω κανονισμού ορίζει τα ακόλουθα:

«[…]:

18) ως “διαχείριση κινδύνων” νοείται ο συστηματικός εντοπισμός των κινδύνων και η εφαρμογή κάθε αναγκαίου μέτρου για τον περιορισμό τους. Ο όρος αυτός καλύπτει δραστηριότητες όπως η συλλογή δεδομένων και πληροφοριών, η ανάλυση και εκτίμηση των κινδύνων, η εκπόνηση και η λήψη μέτρων, καθώς και η τακτική παρακολούθηση και επανεξέταση της διαδικασίας και των αποτελεσμάτων της, βάσει των διεθνών, ενωσιακών και εθνικών πηγών και στρατηγικών».

6 Το άρθρο 5 του εν λόγω κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Γενικές αρχές», ορίζει στις παραγράφους 1 και 4 τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη ελέγχουν τις δραστηριότητες οι οποίες πραγματοποιούνται από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο εντός του πεδίου εφαρμογής της κοινής αλιευτικής πολιτικής στην επικράτειά τους και εντός των υδάτων που υπόκεινται στην κυριαρχία ή στη δικαιοδοσία τους, ειδικότερα την αλιεία, τις μεταφορτώσεις, τη μεταφορά των ιχθύων σε κλωβούς ή τις εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας, περιλαμβανομένων των εγκαταστάσεων πάχυνσης, εκφόρτωσης, εισαγωγής, μεταφοράς, μεταποίησης, εμπορίας και αποθήκευσης αλιευτικών προϊόντων και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας.

[…]

4. Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι ο έλεγχος, η επιθεώρηση και η επιβολή πραγματοποιούνται χωρίς διακρίσεις όσον αφορά τομείς, σκάφη ή πρόσωπα και με βάση τη διαχείριση του κινδύνου.»

7 Το άρθρο 60 του συγκεκριμένου κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ζύγιση αλιευτικών προϊόντων», προβλέπει, στις παραγράφους 2 και 6, τα ακόλουθα:

«2. Με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων, η ζύγιση πραγματοποιείται κατά την εκφόρτωση πριν από την αποθήκευση, μεταφορά ή πώληση των αλιευτικών προϊόντων.

[…]

6. Οι αρμόδιες αρχές ενός κράτους μέλους μπορούν να απαιτούν για οποιαδήποτε ποσότητα αλιευτικών προϊόντων που εκφορτώνονται για πρώτη φορά στο εν λόγω κράτος μέλος να ζυγίζεται με την παρουσία υπαλλήλων προτού μεταφερθεί από το σημείο εκφόρτωσης σε άλλο σημείο.»

8 Το άρθρο 61 του ως άνω κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ζύγιση των αλιευτικών προϊόντων μετά τη μεταφορά από το σημείο εκφόρτωσης», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Κατά παρέκκλιση του άρθρου 60 παράγραφος 2, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν τη ζύγιση αλιευτικών προϊόντων μετά τη μεταφορά από το σημείο εκφόρτωσης, υπό τον όρο ότι τα προϊόντα αυτά μεταφέρονται σε έναν προορισμό επί του εδάφους του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους και ότι το εν λόγω κράτος μέλος έχει υιοθετήσει σχέδιο ελέγχου εγκεκριμένο από την [Ευρωπαϊκή] Επιτροπή και στηριγμένο στη μεθοδολογία με βάση τον κίνδυνο με τη διαδικασία του άρθρου 119.»

Ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 404/2011

9 Το άρθρο 79 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 404/2011 της Επιτροπής, της 8ης Απριλίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 περί της θέσπισης κοινοτικού συστήματος ελέγχου για την εξασφάλιση της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΕΕ 2011, L 112, σ. 1), ορίζει τα εξής:

«1. Αλιεύματα των ειδών που ορίζονται στο άρθρο 78 του παρόντος κανονισμού ζυγίζονται αμέσως μετά την εκφόρτωση. Ωστόσο τα αλιεύματα των ειδών αυτών ζυγίζονται μετά τη μεταφορά όταν:

– για προορισμό εντός κράτους μέλους, το οικείο κράτος μέλος έχει θεσπίσει σχέδιο ελέγχου όπως ορίζεται στο άρθρο 61 παράγραφος 1 του [κανονισμού 1224/2009], σύμφωνα με τη μεθοδολογία που βασίζεται στον κίνδυνο και περιγράφεται στο παράρτημα XXI,

[…]

και όταν αυτό το σχέδιο ελέγχου ή κοινό πρόγραμμα ελέγχου έχει εγκριθεί από την Επιτροπή.

[…]»

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

10 Στις 11 Οκτωβρίου 2020 ο PN, κυβερνήτης αλιευτικού σκάφους νηολογημένου στην Ιρλανδία, διαβίβασε στην ΑΠΘΑ προαναγγελία αφίξεως, σύμφωνα με το άρθρο 17 του κανονισμού 1224/2009, και της γνωστοποίησε πληροφορίες σχετικά με το βάρος των αλιευμάτων. Κατά την άφιξή του στο σημείο εκφορτώσεως, το εν λόγω αλιευτικό σκάφος επελέγη για επιτόπιο έλεγχο

των αλιευμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 60, παράγραφος 6, του κανονισμού 1224/2009. Ο κυβερνήτης του αλιευτικού έθεσε υπό αμφισβήτηση τη σκοπιμότητα του συγκεκριμένου ελέγχου, ο οποίος, κατά την άποψή του, ενείχε τον κίνδυνο να αλλοιώσει την ποιότητα των αλιευμάτων, αντιθέτως προς τη ζύγιση που πραγματοποιείται κατόπιν της μεταφοράς των εν λόγω αλιευτικών προϊόντων από το σημείο εκφορτώσεως στο εργοστάσιο μεταποιήσεώς τους.

11 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι προγενέστερα από τον εν λόγω έλεγχο η ΑΠΘΑ δεν διενεργούσε ελέγχους στο σημείο εκφορτώσεως, πλην όμως, κατόπιν ιδίως του οικονομικού ελέγχου τον οποίο διενήργησε η Επιτροπή και ο οποίος ανέδειξε την ύπαρξη παρατυπιών και περιπτώσεων χειραγωγήσεως κατά τη ζύγιση των αλιευτικών προϊόντων σε ορισμένα εργοστάσια μεταποιήσεώς τους, η εν λόγω αρχή ανακοίνωσε ότι θα προέβαινε σε περισσότερους τυχαίως διενεργούμενους ελέγχους.

12 Οι εκκαλούντες της κύριας δίκης άσκησαν προσφυγή ενώπιον του High Court (ανωτέρου δικαστηρίου, Ιρλανδία) κατά της αποφάσεως της ΑΠΘΑ περί ζυγίσεως των αλιευμάτων του εν λόγω αλιευτικού σκάφους στο σημείο εκφορτώσεως. Προς στήριξη της προσφυγής τους, υποστήριξαν ότι η παρέκκλιση η οποία προβλέπεται στο άρθρο 61, παράγραφος 1, του κανονισμού 1224/2009 και η οποία επιτρέπει τη ζύγιση των αλιευτικών προϊόντων κατόπιν της μεταφοράς τους από το σημείο εκφορτώσεως κατισχύει της εφαρμογής του άρθρου 60, παράγραφος 6, του εν λόγω κανονισμού. Με απόφαση της 3ης Νοεμβρίου 2023 το ως άνω δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή με το σκεπτικό, κατ' ουσίαν, ότι, μολονότι τα αλιευτικά προϊόντα ζυγίζονται κατ' αρχήν κατόπιν της μεταφοράς τους από το σημείο εκφορτώσεως, η αρμόδια αρχή διατηρεί, πάντως, τη δυνατότητα να απαιτήσει τη συγκεκριμένη ζύγιση στο σημείο εκφορτώσεως.

13 Οι εκκαλούντες της κύριας δίκης εφεσίβαλαν την πρωτόδικη απόφαση ενώπιον του Court of Appeal (εφετείου, Ιρλανδία), ήτοι του αιτούντος δικαστηρίου, το οποίο, στηριζόμενο σε γραμματική ερμηνεία του άρθρου 61, παράγραφος 1, του κανονισμού 1224/2009 καθώς και στη νομολογία περί ερμηνευτικών μεθόδων εκτιμά ότι το ασκηθέν ένδικο μέσο πρέπει να απορριφθεί, διατυπώνοντας πάντως αμφιβολίες σχετικώς.

14 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Court of Appeal (εφετείο) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Στην περίπτωση που κράτος μέλος έχει ασκήσει το προβλεπόμενο από το άρθρο 61, παράγραφος 1, [του κανονισμού 1224/2009] δικαίωμά του να παρεκκλίνει από τις διατάξεις του άρθρου 60, παράγραφος 2, του [ίδιου κανονισμού], περί θεσπίσεως κοινοτικού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της [ΚΑΠ], τούτο δε σύμφωνα με τους όρους σχεδίου ελέγχου εγκεκριμένου από την [Επιτροπή], απαγορεύεται στις αρμόδιες αρχές του εν λόγω κράτους μέλους να απαιτούν για οποιαδήποτε ποσότητα αλιευτικών προϊόντων που εκφορτώνονται για πρώτη φορά στο εν λόγω κράτος μέλος να ζυγίζεται με την παρουσία υπαλλήλων προτού μεταφερθεί από το σημείο εκφόρτωσης σε άλλο σημείο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 60, παράγραφος 6, του εν λόγω κανονισμού;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

15 Με το προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 61, παράγραφος 1, του κανονισμού 1224/2009 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία κράτος μέλος έχει προβλέψει παρέκκλιση από το άρθρο 60, παράγραφος 2, του εν λόγω

κανονισμού υιοθετώντας σχέδιο ελέγχου εγκεκριμένο από την Επιτροπή, η αρμόδια αρχή του συγκεκριμένου κράτους μέλους δεν δύναται πλέον να απαιτεί, βάσει του άρθρου 60, παράγραφος 6, του κανονισμού, να ζυγίζεται στο σημείο εκφορτώσεώς της, προτού μεταφερθεί σε άλλο σημείο, οποιαδήποτε ποσότητα αλιευτικών προϊόντων που εκφορτώνονται για πρώτη φορά στο εν λόγω κράτος μέλος.

16 Κατά πάγια νομολογία, για την ερμηνεία διατάξεως του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο αυτή εντάσσεται, καθώς και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 2022, Minister for Agriculture, Food and the Marine και SFPA, C-365/20, EU:C:2022:90, σκέψη 27 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

17 Επίσης κατά πάγια νομολογία, η ερμηνεία διατάξεως του δικαίου της Ένωσης δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα να καθιστά άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας το σαφές και συγκεκριμένο γράμμα της διατάξεως. Επομένως, εφόσον η έννοια διατάξεως του δικαίου της Ένωσης προκύπτει σαφώς από το ίδιο το γράμμα της, το Δικαστήριο δεν μπορεί να αποκλίνει από τη γραμματική ερμηνεία της (απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2022, VD και SR, C-339/20 και C-397/20, EU:C:2022:703, σκέψη 71 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

18 Κατά πρώτον, από το άρθρο 60, παράγραφος 2, του κανονισμού 1224/2009 προκύπτει ότι, «με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων», η ζύγιση των αλιευτικών προϊόντων πραγματοποιείται κατά την εκφόρτωσή τους, πριν από την αποθήκευση, μεταφορά ή πώλησή τους.

19 Το άρθρο 61, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού, ως ειδική διάταξη, προβλέπει ότι «[Κ]ατά παρέκκλιση του άρθρου 60 παράγραφος 2», τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν τη ζύγιση αλιευτικών προϊόντων κατόπιν της μεταφοράς από το σημείο εκφορτώσεως, υπό τον όρο ότι τα εν λόγω αλιευτικά προϊόντα μεταφέρονται σε προορισμό ευρισκόμενο εντός του οικείου κράτους μέλους και ότι το εν λόγω κράτος μέλος έχει υιοθετήσει σχέδιο ελέγχου εγκεκριμένο από την Επιτροπή.

20 Επισημαίνεται συναφώς ότι η Ιρλανδία έκανε χρήση της συγκεκριμένης δυνατότητας και ότι σχέδιο ελέγχου εγκρίθηκε με την εκτελεστική απόφαση 2012/474/ΕΕ της Επιτροπής, της 13ης Αυγούστου 2012, σχετικά με την έγκριση από την Επιτροπή των σχεδίων δειγματοληψίας για τη ζύγιση των αλιευτικών προϊόντων σύμφωνα με το άρθρο 60 παράγραφοι 1 και 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου και των σχεδίων ελέγχου για τη ζύγιση των αλιευτικών προϊόντων σύμφωνα με το άρθρο 61 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 (ΕΕ 2012, L 218, σ. 17).

21 Στο ως άνω πλαίσιο, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν η ύπαρξη τέτοιου σχεδίου ελέγχου αποκλείει τη δυνατότητα της οικείας ελεγκτικής αρχής να πραγματοποιεί ζύγιση υπό την επίβλεψή της στο σημείο εκφορτώσεως των αλιευμάτων, βάσει του άρθρου 60, παράγραφος 6, του κανονισμού 1224/2009.

22 Επισημαίνεται συναφώς ότι από το γράμμα του άρθρου 61, παράγραφος 1, του κανονισμού 1224/2009 προκύπτει ότι τα κράτη μέλη δύνανται να επιτρέπουν τη ζύγιση των αλιευτικών προϊόντων κατόπιν της μεταφοράς τους από το σημείο εκφορτώσεως μόνον «κατά παρέκκλιση του άρθρου 60, παράγραφος 2».

23 Κατά πάγια νομολογία, κάθε παρέκκλιση από τον γενικό κανόνα πρέπει να ερμηνεύεται περιοριστικώς.

24 Από το σαφές γράμμα του άρθρου 61, παράγραφος 1, του κανονισμού 1224/2009 προκύπτει ότι με τη συγκεκριμένη διάταξη εισάγεται παρέκκλιση μόνον από το άρθρο 60, παράγραφος 2, του κανονισμού και όχι από άλλες διατάξεις του. Δεν μνημονεύεται καμία άλλη διάταξη, όπως το άρθρο 60, παράγραφος 6, του εν λόγω κανονισμού. Συνεπώς, το άρθρο 61, παράγραφος 1, έχει την έννοια ότι δεν συνιστά παρέκκλιση από το άρθρο 60, παράγραφος 6, του κανονισμού και ότι, ως εκ τούτου, η αρμόδια αρχή ελέγχου δύναται, βάσει της δεύτερης διατάξεως, να απαιτεί ζύγιση των αλιευτικών προϊόντων στην αποβάθρα, ακόμη και αν υφίσταται εγκεκριμένο από την Επιτροπή σχέδιο ελέγχου, κατά την έννοια του άρθρου 61, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού.

25 Η γραμματική ερμηνεία του άρθρου 61, παράγραφος 1, του κανονισμού 1224/2009, η οποία παρατίθεται στις σκέψεις 22 και 24 της παρούσας αποφάσεως, επιρρωννύεται, κατά δεύτερον, από το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η συγκεκριμένη διάταξη και από τους σκοπούς που επιδιώκονται με τον εν λόγω κανονισμό του οποίου μέρος αποτελεί η υπό εξέταση διάταξη.

26 Συναφώς, όσον αφορά το πλαίσιο, επισημαίνεται ότι, κατά το άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 4, του κανονισμού 1224/2009, τα κράτη μέλη ελέγχουν τις ασκούμενες στο πλαίσιο της ΚΑΠ δραστηριότητες, ενώ κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι ο έλεγχος, η επιθεώρηση και η επιβολή των διατάξεων του κανονισμού πραγματοποιούνται βάσει διαχειρίσεως των κινδύνων. Με το άρθρο 4, σημείο 18, του κανονισμού η «διαχείριση κινδύνων» ορίζεται ως «ο συστηματικός εντοπισμός των κινδύνων και η εφαρμογή κάθε αναγκαίου μέτρου για τον περιορισμό τους» και ως έννοια που «καλύπτει δραστηριότητες όπως η συλλογή δεδομένων και πληροφοριών, η ανάλυση και εκτίμηση των κινδύνων, η εκπόνηση και η λήψη μέτρων, καθώς και η τακτική παρακολούθηση και επανεξέταση της διαδικασίας και των αποτελεσμάτων της, βάσει των διεθνών, ενωσιακών και εθνικών πηγών και στρατηγικών». Στο συγκεκριμένο πλαίσιο, η ζύγιση των αλιευτικών προϊόντων κατά την εκφόρτωση, σύμφωνα με το άρθρο 60, παράγραφος 6, του κανονισμού 1224/2009, μπορεί να αποτελέσει χρήσιμο μέσο για την εκτίμηση των κινδύνων.

27 Τρίτον, όσον αφορά τον σκοπό που επιδιώκεται με τον κανονισμό 1224/2009, υπενθυμίζεται ότι ο εν λόγω κανονισμός εντάσσεται στο πλαίσιο της ΚΑΠ, της οποίας οι στόχοι, μεταξύ των οποίων καταλέγεται ο στόχος περί διατηρήσεως των έμβιων υδρόβιων πόρων, καθορίζονται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 1380/2013. Κατά την εν λόγω διάταξη, η ΚΑΠ έχει ως σκοπό να διασφαλίζει ότι οι δραστηριότητες αλιείας και υδατοκαλλιέργειας είναι περιβαλλοντικά βιώσιμες μακροπρόθεσμα και ότι υπόκεινται σε διαχείριση με τρόπο που είναι συμβατός με τον στόχο της επίτευξης οικονομικών, κοινωνικών οφελών και οφελών για την απασχόληση, συμβάλλοντας παράλληλα στη διαθεσιμότητα του επισιτιστικού εφοδιασμού. Όπως, όμως, υποστηρίζει η Επιτροπή στις γραπτές παρατηρήσεις της, τα κράτη μέλη μπορούν να ελέγχουν προσηκόντως τη χρήση των αλιευτικών ποσοστώσεων και να συμβάλλουν στην επίτευξη των καθοριζόμενων με την ως άνω διάταξη στόχων της ΚΑΠ μόνον εφόσον μπορούν να εξακριβώσουν ότι διαθέτουν ακριβείς και πλήρεις πληροφορίες και στοιχεία ως προς τις αλιευτικές δυνατότητες, καθώς και, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 29 του κανονισμού 1224/2009, ως προς το ακριβές βάρος των αλιευμάτων. Υπό το συγκεκριμένο πρίσμα, θα αντέβαινε στον στόχο της ΚΑΠ περί διατηρήσεως των έμβιων υδρόβιων πόρων τυχόν έλλειψη δυνατότητας της αρμόδιας αρχής κράτους μέλους να απαιτεί τη ζύγιση οποιασδήποτε ποσότητας αλιευτικών προϊόντων που εκφορτώνονται για πρώτη φορά στο εν λόγω κράτος μέλος παρουσία υπαλλήλων της, προτού τα προϊόντα αυτά μεταφερθούν από το σημείο εκφορτώσεως σε άλλο σημείο, σύμφωνα με το άρθρο 60, παράγραφος 6, του κανονισμού 1224/2009.

28 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, στο υποβληθέν προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 61, παράγραφος 1, του κανονισμού 1224/2009 έχει την έννοια ότι σε περίπτωση κατά την οποία κράτος μέλος έχει προβλέψει παρέκκλιση από το άρθρο

60, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, υιοθετώντας σχέδιο ελέγχου εγκεκριμένο από την Επιτροπή, η αρμόδια αρχή του συγκεκριμένου κράτους μέλους δύναται πάντως να απαιτεί, βάσει του άρθρου 60, παράγραφος 6, του κανονισμού, να ζυγίζεται στο σημείο εκφορτώσεώς της, προτού μεταφερθεί σε άλλο σημείο, οποιαδήποτε ποσότητα αλιευτικών προϊόντων που εκφορτώνονται για πρώτη φορά στο εν λόγω κράτος μέλος.

Επί των δικαστικών εξόδων

29 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 61, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009, περί θεσπίσεως ενωσιακού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τροποποιήσεως των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 847/96, (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, (ΕΚ) αριθ. 811/2004, (ΕΚ) αριθ. 768/2005, (ΕΚ) αριθ. 2115/2005, (ΕΚ) αριθ. 2166/2005, (ΕΚ) αριθ. 388/2006, (ΕΚ) αριθ. 509/2007, (ΕΚ) αριθ. 676/2007, (ΕΚ) αριθ. 1098/2007, (ΕΚ) αριθ. 1300/2008, (ΕΚ) αριθ. 1342/2008 και καταργήσεως των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93, (ΕΚ) αριθ. 1627/94 και (ΕΚ) αριθ. 1966/2006, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/812 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015,

έχει την έννοια ότι:

σε περίπτωση κατά την οποία κράτος μέλος έχει προβλέψει παρέκκλιση από το άρθρο 60, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, υιοθετώντας σχέδιο ελέγχου εγκεκριμένο από την Επιτροπή, η αρμόδια αρχή του συγκεκριμένου κράτους μέλους δύναται πάντως να απαιτεί, βάσει του άρθρου 60, παράγραφος 6, του κανονισμού, να ζυγίζεται στο σημείο εκφορτώσεώς της, προτού μεταφερθεί σε άλλο σημείο, οποιαδήποτε ποσότητα αλιευτικών προϊόντων που εκφορτώνονται για πρώτη φορά στο εν λόγω κράτος μέλος.

(υπογραφές)